

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 25 (516)

Субота, 25 червня 1977 року

Ціна 2 коп.

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ПЛЕНУМ ЦК ВЛКСМ

Радянська молодь приймає до неухильного керівництва і виконання рішення травневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, викладені на пленумі в доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, одностайно схвалює проект Конституції СРСР, підкреслив пленум ЦК ВЛКСМ, який відбувся 21 червня у Москві. Його учасники обговорили проект нового Основного Закону країни і завдання, комсомольських організацій, що впливають з доповіді товариша Л. І. Брежнєва.

Учасники пленуму підкреслили, що юнаки і дівчата з палким схваленням зустріли повідомлення про обрання Генерального сек-

ретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва Головою Президії Верховної Ради СРСР.

У доповіді першого секретаря ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухова і виступах відзначалося, що проект Конституції пройнятий безмежним піклуванням про підрастаюче покоління.

Пленум намітив заходи по широкій і діловій участі комсомольських організацій в обговоренні проекту Конституції СРСР.

Учасники пленуму одностайно прийняли вітальний лист Центральному Комітету КПРС, Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Л. І. Брежнєву. (ТАРС).

ДИСЦИПЛІНА ПРАЦІ

Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв у своїй промові на XVI з'їзді профспілок СРСР говорив, що радянська людина — господар своєї країни. Вона — єдиний творець могутності і багатства суспільства. Ніхто, окрім людини, не може в нас користуватися результатами суспільної праці, але і трудитися за нас теж нікому. Це значить, що кожен повинен працювати так, щоб не було соромно перед самим собою, щоб можна було з спокійною совістю дивитися в очі товаришам.

Найсуровіше дотримання дисципліни, порядку і організованості, чесне ставлення до праці і соціалістичної власності повинні стати громадським обов'язком. Це не тільки важлива умова дальшого розвитку виробництва і підвищення його ефективності, але й формування нової людини — будівника комунізму.

Більшість трудівників підприємств, організацій нашого Товариства працюють свідомо, сумлінно. Результати роботи підприємств УТОГ за п'ять місяців 1977 року показують, що більшість виробничих колективів — це дружини, дисципліновані, високоорганізовані. І саме тому справи в них йдуть добре. Результати праці будуть ще вагомішими, коли зміцнення трудової дисципліни розглядатиметься як цілий комплекс організаційно-технічних і виховних заходів. Не менш важливі і чіткий розпорядок робочого дня і безумовне виконання завдань, неухильне дотримання технології і чітка організація праці.

На наших підприємствах використовують різноманітні методи впливу на порушників дисципліни. Їх поведінку обговорюють на робітничих зборах, засіданнях місцевих комітетів, бюро первинних організацій УТОГ, товариських судах.

Однак стан трудової дисципліни ще дуже слабо висвітлюється в стінній пресі. Чомусь такому важливому і доступному методу перевиховання порушників дисципліни в нас приділяють мало уваги. А треба б щотижня випускати «Блискавки», «Комсомольські прожектори» та інше. Така форма роботи з порушниками дисципліни дасть позитивні результати.

Значну роботу проводять ради робітничої честі. На превеликий жаль, не на кожному з наших підприємств діють такі ради. Дехто нехтує ними, в іншого не доходять руки до їх організації. А це дуже важлива і корисна справа.

Немало залежить у цій важливій справі від умілого застосування моральних та матеріальних стимулів. Нагородити, подякувати людині за хорошу роботу — це обов'язок. Моральне заохочення — одна з форм виховання.

Добрим помічником у вихованні, в дотриманні дисципліни праці є мікроклімат в колективі. В народі говорять: «В здоровому тілі — здоровий дух».

Дійсно, здорова обстановка, задоволення працею — величезний імпульс для підвищення продуктивності праці. Створити ж здорову обстановку в колективі справа не з легких. Та практика показує, що там, де до робітників ставляться з повагою, коли їх праця належно оцінюється, коли їх пропозиції не проходять поза увагою керівників — такому колективі все під силу.

Робітничі колективи наших підприємств в цілому хороші. Але не завжди ми пам'ятаємо про мікроклімат, про те, яку шкоду приносить одне, недоречно сказане, слово.

Л. І. Брежнєв говорив про це на XVI з'їзді профспілок СРСР так: «Турбота про людину — це не тільки задоволення її матеріальних потреб... Я хотів би виділити моральний бік справи. Тут не потрібно особливих витрат. Але цілком необхідне друге — повсюдна і повсякденна увага і чуйність до людини. Як скрасити старість пристарілому? Як полегшити долю інваліда? Як залікувати дійсну чи уявну образу? Це питання можна вирішити лише одним шляхом — бережним ставленням до людини праці».

Це складові мікроклімату, який відіграє далеко не останню роль на виробництві, у вихованні кадрів, у збереженні трудової дисципліни. Важливий він нам і ще тим, що ми працюємо з людьми, які за надто чутливі навіть до найменших образ. Це пов'язано з психологією розвитку глухих людей і це скрізь повинні враховувати, а не зловживати цим, не списувати прогули на рахунок того, що це зробив нечуйний працівник. Приниження і справедливі вимогливість нікому не принесе образи — чи то глухому, чи чулому.

Звичайно, далеко не скрізь у нас питання зміцнення трудової дисципліни приділяється належній увазі. Ми не позбавилися прогульників, ледарів, п'яниць, літунів, розкрадачів народного добра. Ми ще не створили навколо них атмосферу громадського осуду, інколи не помічаємо порушників дисципліни. Оцією своєю бездіяльністю і неприпинністю просто потураємо порушникам.

Неухильне зміцнення соціалістичної дисципліни — громадський обов'язок кожного. Необхідно всі сили адміністративного, колективного впливу спрямувати на виховання у людей високої соціалістичної дисципліни праці.

«Агитатор» № 12

Вийшов у світ черговий номер журналу ЦК КПРС «Агитатор». У номері опубліковані проект Конституції Союзу Радянських Соціалістичних Республік, доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Конституційної комісії товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі ЦК КПРС 24 травня 1977 року. Опубліковано також примірну тематику лекцій, доповідей і бесід по доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС і проекту нової Конституції СРСР.

У номері надруковано статтю «Жнивам — повну готовність», матеріали до Дня металурга, до Дня працівника торгівлі, до 56-ї річниці з дня перемоги Народної революції в Монголії, рецензію на книгу В. І. Конотопа «На землі підмосковній» та інші матеріали.

РІК ЖОВТНЯ
60-й
УДАРНА ВАХТА

ОЩАДЛИВО

Складально — оздоблювальна дільниця, яку очолює комуніст Володимир Васильович Янчук, — одна з кращих на Черкаському учбово-виробничому підприємстві. З місяця в місяць колектив успішно виконує соціалістичні зобов'язання по випуску надпланової продукції.

Готуючи гідну зустріч Великому Жовтню, робітники дільниці дали слово заощадити за рік різних матеріалів на 10 тисяч карбованців. З початку другого року десятої п'ятирічки вони вже зекономили на 5 тисяч карбованців. У колективі широкого розмаху набув рух за оволодіння суміжними професіями. 7 чоловік вже опанували 2—3 спеціальностями і в ра-

На Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт» знають токаря Миколу Калиниченка як передового виробничника. 140—150 процентів — такі його показники на ювілейній трудовій вахті. Фото Я. ІОСИПЕНКА.

РІВНЯННЯ НА ПЕРЕДОВИКІВ

зі потреби можуть замінити того чи іншого робітника.

Серед бригад дільниці високих трудових показників домагається в соціалістичному змаганні колектив, очолюваний Станіславом Мар'яновичем Цилинським. П'яти-місячне завдання по складанню буфетів бригада перевиконала на 32, навісних шаф — на 11 процентів більше, ніж передбачено завданням.

На трудовій переджовтневій вахті ударно трудиться молодий робітник Володимир Михальченко. На УВП він з 1 вересня 1976 року. За короткий строк опанував курсом виробничого навчання і з 1 грудня минулого року працює самостійно, перевиконує норми виробітку і дає продукцію високої якості.

Відрадних трудових успіхів домагається в змаганні оздоблювальниці Галина Михайлівна Верисюк. 135—140 процентів — такі її щоденні показники в роботі.

Є. ГОРБУНЦОВ.

З піднесенням трудиться швеймотористка Лубенського УВП Марія Андріївна Козловська. Щоденно вона виконує норми виробітку на 115—120 процентів.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

В РАХУНОК ЛИСТОПАДА

П'ять трудових місяців нинішнього року пройшли у робітничому колективі Чернівецького УВП під знаком боротьби за дотрокове виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 60-річчя Великого Жовтня. За цей час понад завдання випущено виробів на 42 тисячі карбованців.

Першість у змаганні веде бригада плетільників, яку очолює В. Михайлюк. Тут трудяться «Відмінники якості» Л. Д. Зато-

лочна, Л. А. Гавриленко, які виконують щомісячне завдання на 120—125 процентів. На цих жінок рівняються не лише в бригаді, а й на підприємстві.

Не відстають від них Л. Арнат і В. Муткіна. Вони успішно виконують соціалістичні зобов'язання, беруть активну участь у громадському житті колективу.

Вже сьогодні плетільниці О. Задорожна, Л. Затолочна, І. Мустеля, Н. Левчук трудяться в рахунок листопада 1977 року.

М. ЕРМАКОВ.

По півтори
норми

За трудовими темпами не поступаються перед ними і робітники складального цеху, який очолює Павло Григорович Борзило. Намотувальниця катушок М. М. Шеремет, слюсар-складальник М. В. Литвинов, штампувальниця М. М. Хрума, регулювальник В. М. Кузнецов, намотувальниця Т. П. Максимова виконують по півтори норми щодня.

В. ЧАЙКА.

ДЕНЬ БАТЬКІВЩИНИ ЖОВТНЯ

РРФСР:
ПЕРШИЙ БУДИНОК СОЛОНІ

Почалося спорудження ще однієї великої станції на Східній дільниці Байкало-Амурської магістралі — Солоні. Майже на місяць раніше графіка завершено цегляну кладку першого житлового будинку. Закладено фундаменти ще трьох корпусів. Ключі від упорядкованих квартир новосели одержать до 60-річчя Великого Жовтня.

Будують Солоні посланці Таджикистану. Пам'яттю про це стане яскравий національний орнамент, який прикрасить багато споруд.

УКРАЇНА:
НАРОДЖУЄТЬСЯ ТУРБИНА —
ВЕЛЕТЕНЬ

На Харківському заводі імені Кірова почато виготовлення най-

більшої радянської атомної турбіни потужністю мільйон кіловат. Її вал обертається вдвоє повільніше, ніж звичайно, що значно знизить вібрацію і підвищить надійність агрегату. Конструктивні нововведення дадуть змогу повніше використовувати енергію пари і забезпечать підвищену економічність порівняно з серійними турбінами.

Турбіну-велетень завод випустить у наступному році. Економічний ефект від її застосування становитиме три мільйони карбованців.

ЛАТВІЯ:
СИСТЕМА «МЕТЕОСЛУЖБА —
ПІДПРИЄМСТВО»

Система «Метеослужба — підприємство» почала діяти в Ризі. Її впровадили синоптики міста. Встановлено, що при певних погодних умовах, наприклад туманах або мряці, якими відзнача-

ється балтійський клімат, рівень забруднення повітря може перевищити допустиму норму. При несприятливому метеозведенні підприємства міста вживають додаткових заходів, які зберігають чистоту повітряного басейну.

ТУРКМЕНІЯ:
РІКА — ЧЕРЕЗ ГОРИ

Такого ще не було в практиці гідробудівників. Туркменії: вони мають прокласти русло через гірське пасмо. Будеться нова дільниця головного Куня-Ургенського меліоративного колектора. Цей колектор — одна з основних осушувальних магістралей півночі республіки. Він поліпшує меліоративний стан 80 тисяч гектарів земель. Механізатори мають пробити двокілометрову траншею завширшки 60 і глибиною понад 20 метрів.

(ТАРС—РАТАУ).

ОСНОВНИЙ ЗАКОН НАШОГО ЖИТТЯ

Обговорюємо проект Конституції СРСР

Гаряче і зацікавлено обговорювали проект нової Конституції Союзу Радянських Соціалістичних Республік члени нашого Товариства Сумського учбово-виробничого підприємства.

Всі положення в проекті Основного закону СРСР — і ті, що підкреслюють обов'язок громадянина чесно і сумлінно працювати, захищати Батьківщину, і ті, що гарантують йому численні права, ми одностайно схвалюємо і підтримуємо, — сказали вони.

На знімку: директор учбово-виробничого підприємства, молодий комуніст Сергій Володимирович Зелінський знайомить робітників з проектом Основного закону.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

На благо народу

Труidвники Ялтинського МРВ обговорили проект нової Конституції СРСР. На мітингу, присвяченому цій події, слово взяв Г. П. Пушковий — робітник парникового господарства м. Алушти, ударник комуністичної праці.

— Я вирощую квіти, потім пересаджую їх на клумби санаторію «Золотий колос». І щасливий від того, що люди бачать мою роботу і одержують насолоду. Я вдячний Батьківщині за те, що вона дала можливість мені знайти своє місце в житті.

Потім слово взяла Т. М. Калініна з Лівадії, яка вирощує тютион. Вона сказала, що і надалі буде сумлінно трудитися, підтвердить високе звання ударника комуністичної праці.

Микола Іванович Потапов, комуніст, столяр будівельного управління «Кримкомунбуду» з Алушки гаряче схвалив проект нової Конституції СРСР.

Статті Основного закону детально пояснила голова Ялтинського міжрайвідділу УТОГ М. П. Майко.

Члени нашого Товариства дали слово гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

ГОСПОДАРІ СВОЄЇ ДОЛІ

На Лебединському учбово-виробничому підприємстві відбувся мітинг з нагоди обговорення проекту нової Конституції СРСР.

В усіх піднесений святковий настрій. Колектив успішно справився з виробничими завданнями і соціалістичними зобов'язаннями п'яти місяців другого року десятиріччя. План з обсягу реалізації продукції виконано на 104,7 процента, понад завдання додатково продано меблів на 16 тисяч карбованців. План по випуску товарної продукції трудівники УВП виконали на 103,8 процента або на 14 тисяч карбованців більше, а продуктивність праці з початку року зросла на 6 процентів проти плану.

Посильну допомогу подали трудівники УВП колгоспам Лебединського району: пропостили цукрові буряки на площі 25 гектарів і 1,5 га насінної цибулі.

З вступним словом до учасників мітингу звернувся секретар парторганізації підприємства О. О. Абраменко.

— В періодичній пресі опубліковано проект нової Конституції Радянської держави. ЦК КПРС ухвалив винести цей проект на всенародне обговорення. Ми горді тим, що наша ленінська партія радиться з нами, прислухається до голосу народу.

В проекті нової Конституції СРСР, продовжував далі він, як в дзеркалі відображено всі ті здобутки, що їх досягли народи нашої країни за 60 років Радянської влади. В огні революції, в героїчних боях за Владу Рад, в трудових подвигах п'ятирічок заводивав і відстоював наш народ та-

кі важливі права, як право на працю і відпочинок, на безплатне навчання і лікування, право на участь в державному і культурно-управлінні. Це запалоє нас на нові звершення. Яскравим підтвердженням цього є те, що на нашому підприємстві немає відстаючих бригад, дільниць, немає жодного робітника, який не виконував би норм виробітку.

Потім слово бере ветеран УВП, кавалер ордена «Знак Пошани», «Майстер — золоті руки» Василь Гнатович Марченко.

— Партія Леніна поставила своїм основним завданням: повсякчасно підвищувати матеріальний рівень народу, поліпшувати умови його праці і побуту. Я працюю на УВП 33-й рік і на прикладі підприємства бачу, як цей високий дозвіл втілюється в життя. З невеликої майстерні, що розміщувалася в напівпідвальному приміщенні, де весь трудовий процес доводилося виконувати вручну, наше УВП перетворилося на велике підприємство, оснащене сучасною технікою. Побудовано гуртожиток, житловий будинок. І наш заробіток набагато збільшився. Крім того, нам, глухим, держава виплачує ще й пенсію по інвалідності.

На трибуні найстаріший робітник підприємства, повесник Великого Жовтня, ударник комуністичної праці верстатник Сергій Михайлович Егоров.

— В цьому році мені виповниться 60 і я згідно закону можу йти на пенсію. З бесід, політінформацій я знаю, що в царській Росії, в сучасних капіталістичних країнах і тепер старість — це страшне лихо для трудової люди-

ни: ні тобі роботи, ні засобів для існування. А я спокійний за свою старість. Як і всім трудівникам Крайни Рад, мені буде призначена пенсія і не мала. Крім того, в разі захворювання кожному з нас забезпечена безплатна медична допомога. У здобутті цих прав є частка і моєї праці. На УВП я добросовісно працюю з 1946 року і якщо дозволить здоров'я, то й надалі трудитимусь в ім'я зміцнення і розквіту нашої Радянської держави.

У своєму виступі складальник меблів «Майстер — золоті руки», переможець республіканського змагання робітників провідних професій Товариства за 1976 рік Олександр Романович Коханний сказав:

— Через хворобу я до 20 років життя не мав ні освіти, ні спеціальності. Та завдяки Радянській владі зміг одержати на УВП професію столяра-мебелюка і закінчити 8 класів вечірньої школи для глухих. Це право було завоюване нашими старшими товаришами. Своєю сумлінною працею я поглиблюватиму ці права для дітей, для онуків.

— Ми щасливі, що всі наші права гарантуються законом. Головна ж гарантія наших прав — це економічний розквіт рідної Вітчизни, зміцнення її обороноздатності, — сказала комсомолка з оздоблювального цеху, ударниця комуністичної праці Ніна Шкуляк. — Для цього всі ми повинні добросовісно виконувати свої обов'язки перед рідною Батьківщиною, перед народом.

Труidвники підприємства прийняли резолюцію про одностайне схвалення проекту нової Конституції СРСР.

Ф. ПРИСІЧ.

Сумська обл.

УВАГА ДО КАДРІВ

Торік у серпні, вперше за багато років, у групу виробничого навчання Вінницького УВП було прийнято 22 чоловіки. Згідно плану, правда, належало взяти 10 учнів, але обсяг виробництва з року в рік зростає і питання підготовки кадрів стає все гостріше. Звичайно, можна піти по іншому шляху — просити про зниження статутної норми і посадити за оверлоки чужих робітників, але на підприємстві за 30 років його існування до цього не доходило.

Був час, коли на УВП, набираючи групу виробничого навчання по 30—40 чоловік, навчали їх професії, а потім передавали облідділу для трудовлаштування на підприємствах державної промисловості. Тепер, приймаючи людину на виробниче навчання, на УВП не забувають, що готують кадри для себе. Сьогоднішній учень — майбутнє підприємства, або, що посієш, те й пожнеш.

Слід зазначити, що в цьому напрямі на підприємстві вже зроблено чимало. Майже 99 процентів особистого складу УВП, не рахуючи ІТП і бухгалтерії, — колишні його учні. А втім, є вони і серед ІТП, керівного складу підприємства. Всі бригадири і контролери — випускники виробничого навчання. Можна назвати багато відомих на УВП людей, але обмежимося кількома: бригадири Н. Нагорна, В. Мазур, А. Красновська, передовики виробництва — М. Собчук, П. Аркуш. Є Ліщина, Н. Кривоніс — всі колишні учні.

Всі роки облідділ УТОГ і керівництво підприємства багато уваги приділяли підготовці кадрів. Ось і в минулому навчальному році своєчасно була укомплектована група виробничого навчання, підібрано інструктора.

І хоч за складом група склалася нелегкою — в ній було кілька випускників допоміжних класів Піщанської спецшколи, що створювало певні труднощі в опануванні професією — все ж навчання проходило добре. Вже в січні цього року кваліфікаційна комісія знайшла за можливе перевести в робітники за присвоєнням робочих розрядів учнів А. Радзівського, А. Сайчука, В. Міщенко. Добре освоїли свою справу й інші учні, багатьом з них присвоєно третій учнівський розряд. Кваліфікаційна комісія УВП збиралася кілька разів, і декілька разів обговорювала постановку виробничого навчання президія Вінницького облідділу УТОГ.

Напередодні закінчення навчального року президія провела на підприємстві візніе засідання, в якому взяли участь начальники

дільниць, викладачі теоретичного навчання. На засіданні в своїх виступах начальники дільниць відмітили, що навчання проходило добре, є всі підстави вважати, що підприємство поповниться новими кадрами. Але були в їх словах і нотки тривоги. Вони говорили про недисциплінованість деяких учнів, особливо сестер Заєць, і висловили думку, що в цьому вина спеціаліст-інтернатів, де мало уваги приділяють підготовці вихованців до життя в колективі, не прищеплюють їм почуття відповідальності за свої вчинки. Як на конкретний приклад було вказано на зрив в поведінці, запізнення і неявки на роботу. Правда, їх було небагато, але на сучасному підприємстві не можна терпіти й цього.

Начальник швейної дільниці В. Пудайло сказала, що учні не дотримують порядку на робочих місцях і дорікала за це інструктору виробничого навчання. Але тут, здається, вина колективу, в якому вони навчаються — без постійного контролю, науки старших, добрих навиків не виховаєш, а одному інструктору скрізь важко встигнути. Тим більше, що у вихованні добрих звичок нотації не допоможуть, тут потрібна постійна увага колективу.

Директор УВП Г. П. Громова звернула увагу працівників на необхідність підготовки до нового набору учнів. УВП розширюється, передбачено спорудження нового підприємства і думати про забезпечення його кадрами вже потрібно тепер.

Щороку в школу-інтернат навесні виїжджають кращі робітники, керівні працівники УВП та облідділу, щоб на місці познайомитися з майбутнім поповненням, розповісти випускникам про своє підприємство. І в цьому році вирішено направити в школи представників облідділу і УВП.

Це записано в постанові президії. Але в той же час зв'язок зі школами і турбота про долю випускників не повинні бути односторонніми. На мій погляд склалося якраз неправильне становище, коли, випустивши учня, спецшкола-інтернат може забути його. Мабуть слід час від часу викладачам школи бути на УВП, в гуртожитку, і обов'язково представники школи повинні брати участь в засіданнях президії облідділу, коли йде обговорення питань про виробниче навчання. Це зміцнить зв'язок школи з Товариством і дасть педагогам можливість бачити результати своєї праці, свої успіхи і помилки, допоможе знайти правильні шляхи у вихованні і навчанні учнів.

М. НИРОВ.

На Черкаському учбово-виробничому підприємстві освоїли виробництво гнутих ящиків. Це нововведення дає значну економію матеріалів.

Успішно трудиться на виготовленні гнутих ящиків ударник комуністичної праці К. Кавун.

На знімку: К. Кавун за роботою.

Фото М. ГОРИДЬКА.

ГАРЯЧЕ СХВАЛЮЮТЬ

В країні широко розгорнулася підготовка до 60-річчя Великого Жовтня. Радянські люди сповнені рішучості ознаменувати славний ювілей новими досягненнями в розвитку економіки і культури, достроковим виконанням завдань десятиріччя.

Матеріали травневого Пленуму ЦК КПРС, доповідь Генерального секретаря ЦК партії, Голови Конституційної комісії товарища Л. І. Брежнєва «Про проект Конституції Союзу Радянських Соціалістичних Республік» в центрі уваги членів Українського товариства глухих.

У первинних організаціях УТОГ компактних груп на державних заводах і фабриках м. Києва широко розгорнулося обговорення проекту нової Конституції СРСР. В ролі пропагандистів, агітаторів, які допомагають глухим глибше вивчити Основний закон нашого життя, виступають перекладачі,

голови первинних організацій Товариства.

На радіозаводі, наприклад, інструктор-перекладач тов. Володзька завершила читання тексту проекту нової Конституції СРСР. Роз'яснення Основного закону нашого життя на Київському заводі верстатів-автоматів імені Горького веде інструктор-перекладач Л. Г. Примаченко, на мотоциклетному — Р. О. Рибальченко. Активно ведуть роз'яснення статей проекту Конституції СРСР серед робітників компактних груп голови первинних організацій УТОГ заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна М. Р. Давиденко, Київського авіаоб'єднання імені 50-річчя Великого Жовтня — Г. Ф. Магдебурга, взуттєвого об'єднання «Київ» — М. О. Загороднюк та ін.

— Проект Конституції СРСР — це величезне завоювання нашого

народу, досягнуте під керівництвом ленінської партії, — говорить слюсар одного з підприємств І. І. Юдицький. — Я ще більше віддаватиму своїх сил та енергії благородній меті — будівництву комунізму.

— Величезна роль в підготовці нової радянської Конституції належить Генеральному секретарю ЦК КПРС товаришеві Л. І. Брежнєву, — сказала ударниця комуністичної праці, монтажниця радіоапаратури Л. І. Ясько.

Ознайомившись з проектом нової Конституції СРСР, глухі трудівники висловлюють своє гаряче схвалення. Вони говорять, що в проекті Конституції виражено все те, чим ми живемо, про що думаємо і мріємо.

С. ГУБКІН,
голова Київського
міськвідділу УТОГ.

У 1973 році Микола Бельський закінчив Київський технікум легкої промисловості і здобув спеціальність механіка-наладчика швейних машин. Тепер він трудиться за фахом на Сімферопольському УВП.

М. Бельський — ударник комуністичної праці, один з кращих раціоналізаторів УВП. За відмінну роботу та зразкову дисципліну його портрет занесено на Дошку Пошани. Крім того, адміністрація підприємства неодноразово нагороджувала його грамотами, грошовими преміями. М. Бельський бере активну участь у народному танцювальному ансамблі «Кримчанка» при Сімферопольському будинку культури.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЯКІСТЬ—НА ПЕРШОМУ ПЛАНІ

Ось уже чверть віку як на одному з підприємств м. Ворошиловграда працює компактна група глухих в кількості 75 чоловік. Майже всі вони кадрові робітники, ударники комуністичної праці. Чотирьом трудівникам, зокрема, К. А. Сипкову, В. А. Халаїмову, В. Є. Рибалко та І. І. Гордієнко присвоєно звання «Майстер—золоті руки». Їх імена занесено до Книги Пошани заводу і цеху. Шістьом робітникам присвоєно звання «Кращий за професією».

Ставши на трудову вахту «60 ударних тижнів на честь ювілею Великого Жовтня», глухі трудівники йдуть в перших рядах соціалістичного змагання. Про них часто пишуть в стіннівках, з'являються матеріали в заводській багатотиражці, в «Блискавках». Зразки високопродуктивної праці показують Є. Д. Гладушченко, Н. Н. Милокост, Н. М. Мельник та інші, які виконують норми виробітку в середньому на 130—135 процентів. А такі товариші як А. Д. Британ, А. Є. Павленко, К. А. Сипков вже випускають продукцію в рахунок 1978 року.

На складанні корпусу друкарської машини працює група слюсарів високої кваліфікації, кожен з них виконує одну з найскладніших технологічних операцій. Після того, як поставлено останню деталь,

вузол-корпус йде на завершальне регулювання, за ним останнє слово—перед задачею корпусу на іншу дільницю.

В цьому колективі трудиться Віктор Антонович Халаїмов. На підприємство він прийшов після закінчення професійно-технічного училища. З тих пір минуло понад 15 років. За цей час молодий робітник багато чого домігся. У Віктора п'ятий розряд, він «Майстер—золоті руки», «Кращий за професією» заводу, переможець соціалістичного змагання останніх трьох років.

Сумлінне ставлення до праці—ось його успіх в роботі. В корпусах друкарських машинок, що надходять до нього, В. Халаїмов ретельно відрегульовує роботу табулятора, стрічкового механізму, падіння літерних важелів і тільки після цього передає корпус іншому робітнику. Повернувшись в його роботі немає. Та й по-іншому Віктор не може. Він працює з особистим клеймом ВТК. Якість у нього на першому плані, а потім кількість. Але й тут він попереду. За зміну Віктор регулює по 6—7 корпусів понад норму. Віктор Халаїмов вже трудиться сьогодні в рахунок другої половини липня нинішнього року. Його по-праву можна назвати робітником високої культури.

У колективі цінують і люблять його за скромність, за велике пра-

целюбство, чуйне ставлення до людей. Якщо в когось з товаришів не клеїться складання кута або регулювання корпусу, він залишає свою роботу і, не рахуючись з часом, покаже йому як слід виконати ту чи іншу операцію. А якщо треба допомогти іншій дільниці, Віктор також не відмовить в проханні. Він добре освоїв всі складальні операції на своїй та інших дільницях.

У Віктора Халаїмова є і свої учні—він наставник молоді. Своєї професії слюсара-складальника друкарських машинок навчив багатьох робітників, серед них і випускника спецшколи-глухих Петра Вальчука, який виконує норми виробітку на 105—110 процентів.

Торік Віктор закінчив школу робітничої молоді, здобув середню освіту. Його портрет занесено на заводську алею «Слава праці» як кращого «Майстра—золоті руки» і наставника.

Цікавим і змістовним життям живе Віктор Халаїмов. В цьому ж цеху працює і його дружина Раїса Пилипівна. Це дружна родина, що живе у достатку. Два роки тому вони придбали автомашину «Жигулі».

Віктор і Раїса Халаїмови ось уже 16 років беруть участь у Народному самодіяльному ансамблі танцю «Каблучок» обласного Будинку культури.

Н. СЕЛЮТІНА.

У студентів Київського технологічного технікуму легкої промисловості в розпалі літня екзаменаційна сесія. Члени нашого Товариства, студенти II курсу Степан Капайгородський, Василь Сандуген, Микола Дмитрук, Віталій Ганнесен—майбутні механіки по ремонту швейного обладнання. Вони прагнуть оволодіти глибокими знаннями.

На знімку: (зліва направо) відмінники навчання С. Капайгородський, В. Сандуген, М. Дмитрук та В. Ганнесен готуються до чергового екзамену.

Фото Й. МІНЬКА.

КРАСА ЖИТТЯ У ТРУДІ

Наприкінці травня у Львівській спецшколі-інтернаті № 101 для глухих дітей відбулася зустріч з ветеранами Великої Вітчизняної війни, передовиками промисловості держпідприємств міста.

Першим виступив директор школи, учасник Великої Вітчизняної війни, депутат Червоноармійської районної Ради депутатів трудящих Б. А. Дробчук. Він говорив про те, як тяжко дісталася нам перемога над фашистами, сказав, що учні школи повинні своїм навчанням, а в майбутньому—трудовою діяльністю довести вірність традиціям радянського народу.

Випускник школи, слюсар заводу «Львівприлад» Я. І. Семечко розповів про те, як він став працювати на заводі, як відчув себе самостійною і повноцінною людиною, як став переможцем соціалістичного змагання. Семечко запрошував учнів після закінчення школи йти працювати на завод.

А. Г. Гураков, токарь заводу «Львівприлад» сказав: — Закінчивши цю школу, я пішов працювати на завод і став хорошим токарем. Сьогодні хотів би подякувати учителям і вихова-

телям за те, що вони допомогли мені стати на ноги, навчили трудитися, жити. Мені приємно виступати в школі, де пройшли мої дитячі та юнацькі роки. Я радий, що можу сказати людям, які мене вчили, що не підвів їх сподівань і прагну бути таким, яким вони хотіли мене бачити.

З великим інтересом слухали школярі виступ голови міськвідділу Товариства М. Н. Третякова, яка розповіла про участь у Великій Вітчизняній війни, про успіхи членів нашого Товариства в труді, адже в місті 200 ударників комуністичної праці, про Народний самодіяльний театр та інше. М. Н. Третякова сказала, що краса людського життя—в праці і це необхідно усвідомити школярам.

Потім відбувся обмін членських квитків УТОГ.

Учні, вчителі і вихователі школи подякували гостям, вручили квіти і пам'ятні сувеніри виготовлені руками дітей.

В. ГЛУГОВСЬКА,
голова первинної організації
УТОГ Львівської спецшколи-
інтернату № 101.

СЛАВНЕ ПОДРУЖЖЯ

У нашій країні добре відома продукція Кременської фабрики баянів. На цьому підприємстві трудиться група глухих, які складають ці музичні інструменти.

Ось уже дванадцять років минуло як прийшла сюди Любов Яківна Погорелова. Відразу зуміла показати себе працюютою. Її роботу помітили і нині вона ударник комуністичної праці. Любов Яківна уміє не тільки добре працювати, а й раціонально використовувати вільний час—охоче виконує промислові доручення, обслуговує глухих, що мешкають в сільській місцевості.

Підтримує в усьому Любов Яківну її чоловік—Валерій Павлович. Він теж ударник комуністичної праці, «Майстер—золоті руки».

У Кременському клубі УТОГ знають, що подружжя Погорелових завжди охоче допомагає в організації масових заходів.

На честь 60-річчя Великого Жовтня Любов Яківна і Валерій Павлович Погорелови зобов'язали випускати продукцію високої якості і достроково виконати річні завдання.

П. ТАБАЧЕНКО,
зав. Кременським клубом УТОГ.
Ворошиловградська обл.

ДРУГЕ ПОКЛИКАННЯ

Понад 15 років трудиться в модельному цеху Новокраматорського машинобудівного заводу імені В. І. Леніна Едуард Григорович Вінник. Своєю працелюбством, любов'ю до обраної професії, активною участю в громадському житті він заслужив авторитет і повагу серед товаришів по роботі.

Часто можна почути, що для Е. Г. Вінника немає непосильних завдань. І це справді так. Недавно група аматорів сцени Палацу культури глухих виїздила до м. Донецька з концертною програмою. Серед них був і ілюзіоніст Е. Г. Вінник, який завоював у глядачів широке визнання за оригінальне виконання номерів цього

жанру. За яку б роботу або справу Едуард Григорович не взявся, той завжди виконає її з великим старанням, ніколи не відступить доти, доки не досягне потрібних результатів.

За високі виробничі успіхи передового модельника нагороджено знаком «Ударник дев'ятої п'ятирічки». Е. Г. Вінник завжди в пошуку. У своїй повсякденній роботі він прагне до того, щоб за зміну, місяць, рік дати якнайбільше продукції, кращої якості, з меншими затратами.

Едуард Григорович—учасник республіканського огляду бережливості та економії. Тільки за 15 місяців десятої п'ятирічки від за-

стосування вже відпрацьованих модельних комплектів він заощадив три кубічних метри лісоматеріалів, що дало можливість додатково виготовити десятки моделей для потреб виробництва.

Готуючи гідну зустріч 60-річчю Великого Жовтня, Е. Г. Вінник зобов'язався виконати завдання двох років п'ятирічки до 7 листопада 1977 року. На його трудовому календарі сьогодні вже серпень 1977. Майстерність для модельника Е. Г. Вінника стала життєвою потребою. Він гордиться цим і робить свій гідний внесок у дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки.

Ф. КАЛАФАТ,
редактор стінгазети «Модель-
ник» Новокраматорського ма-
шинобудівного заводу імені
В. І. Леніна.

СЕРЦЕМ ВІДЧУВАЮТЬ

В клубі Новобузького міжрайонного відділу УТОГ, яким завідує Лідія Петрівна Василенко, завжди чисто і затишно. На стінах лозунги і плакати, стенди, Дошка Пошани, стінна газета, соціалістичні зобов'язання, моральний кодекс будівника комунізму, місячний план роботи. До речі, згідно плану в культзакладі щотижня проводять огляди газет і журналів, художньої літератури. В клубі часто виступають лектори на різноманітні теми. Тут також організують культпоходи в кіно, театр, виїжджають на відпочинок до річки Інгул.

На Дошці Пошани фотографії передовиків соціалістичного змагання, ударників комуністичної праці. Серед них портрети швей цеху «Південний» Марії Йосипівни Блоцької та робітничі Будинку побуту I класу «Майстра—золоті руки» Раїси Іванівни Щербини,

слюсаря Привольнянського об'єднання «Сільгосптехніка» Миколи Семеновича Загорюлька, тваринника колгоспу імені Чкалова Миколи Сидоровича Дмитренка, муляра «Міжколгоспбуду» Олексія Івановича Данильченка та інших, які показують зразки самовідданої праці.

Недавно сюди, на міжрайонний зліт передовиків сільськогосподарського виробництва, зібралися глухі трудівники Новобузького, Баштанського та Казанківського районів. Всього на зліт прибуло понад 70 членів нашого Товариства.

Після того як було обговорено підомки соціалістичного змагання і накреслено нові завдання, лектор товариства «Знання» Микола Васильович Федоренко прочитав лекцію про міжнародне становище. Його виступ майстерно переклала на мову міміки і

жестів Надія Іванівна Бондаренко, яка працює тут вже десять років. По закінченні лекції слухачі активно задавали питання і одержали вичерпні відповіді.

— Перед такою аудиторією я виступав вперше і дуже хвилювався,—розповів Микола Василювич.—Як вони мене зрозуміють, думаю. Та мій сумнів швидко зник, бо слухачі були досить уважними і добре сприймали мої слова по жестах рук досвідченої перекладачки. Вони серцем відчують сучасне життя.

Потім для учасників міжрайонного зльоту аматори сцени Миколаївського будинку культури дали концерт.

Учасники художньої самодіяльності Черепухіна, Мацько, Карпова та Макаренко виконали танці «Дівочі забави», «Пліткарки», а товариші Сабодаш, Матюхіна та Мацько зіграли сценки «Знайшов вихід» і «Бабуся».

М. ГУРСЬКИЙ,
Миколаївська обл.

У місті Ізюм Харківської області працює слюсарем на заводі імені Дзержинського член нашого Товариства Іван Павлович Михальчук.

Він—ударник комуністичної праці, бере активну участь у громадсько-політичному житті колективу.

60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції І. П. Михальчук прагне зустріти з вагомими трудовими дарунками, а тому щозміни виконує по півтори норми.

На фото: Іван Павлович Михальчук.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ЧИТАЧІ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

ЦІКАВА БЕСІДА

В клубі Бобровицького міжрайвідділу, що на Чернігівщині, поміж різних організаційних і культурних заходів відбуваються також зустрічі з представниками партійних, радянських та громадських організацій. Нещодавно тут відбулася бесіда про безпеку руху на вулицях і дорогах.

Перед членами УТОГ виступив представник районної державтоінспекції. Бесіда, якої так чекали відвідувачі клубу, викликала зацікавлення присутніх. Працівник ДАІ розповів про правила руху як пішоходів, так і транспорту,

пояснив членам УТОГ порядок придбання легкових автомобілів і мотоциклів. Для тих, хто не має прав на водіння автотранспорту, порекомендував поступити на тримісячні курси ДТСААФ, ознайомив з правилами прийому.

Та зустріч на цьому не закінчилась. Присутні задавали працівникові ДАІ багато запитань, на які одержали вичерпні відповіді. Бесіда була корисною і багатьох зацікавила. Чимало членів УТОГ вирішили поступити на курси водіння автомобілів і мотоциклів.

П. ШИРЕНКОВ.

Чернігівська обл.

З червоними пов'язками

Добровільна народна дружина при Херсонському будинку культури, у складі якої налічується 20 чоловік, проводить діяльну роботу по підтриманню громадського порядку. Членів Товариства з червоними пов'язками на руках можна бачити на вулицях, у приміщенні культзакладу. Дружинники П. Д. Попалуха, Г. І. Одарченко, О. Є. Симоненко, Л. Г. Дяченко та інші стежать за тим, щоб ніхто не порушував спокій у громадських місцях.

Недавно тут відбулася зустріч з працівниками міліції та прокуратури. Дільничний інспектор Дніпровського райвідділу внутрішніх справ м. Херсона М. Д. Голубев розповів присутнім про боротьбу за зразковий громадський порядок

у місті, що його проводять організації спільно з дружинниками, відповів на запитання. Разом з тим він відзначив, що починаючи з минулого року, в Будинку культури глухих не помічено жодного випадку злісного хуліганства. В цьому, сказав М. Д. Голубев, велика заслуга добровільної народної дружини.

Потім члени УТОГ зустрілися з представниками Державтоінспекції. Після зустрічі присутнім показали фільми «Справа №...», «Злочин».

Нині на базі штабу добровільної народної дружини діє клуб «Людина і закон» та кінолекторій.

А. ГРИГОРЯНЦЬ,
директор Херсонського будинку культури.

У колекції—ляльки

Починаючи з трирічного віку, Вікторія — донька робітника КДВО «Контакт» В. Скурчинського, завзятого колекціонера грошових знаків, поштових марок, значків, іграшкових автомобілів та активіста художньої самодіяльності Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського, за прикладом батька стала збирати і дбайливо зберігати подаровані

та куплені різноманітні ляльки.

Піонерка Вікторія зараз третьокласниця. За склом шафи в неї вже розмістилася чимала колекція. Різні за розміром ляльки — від 5 до 40 сантиметрів — їх нараховується вже біля тридцяти штук. Є в цій незвичайній колекції і кілька оригінальних ляльок з братніх соціалістичних країн.

І. ШКВАРОК.

Гість з Туркменії

Нещодавно м. Севастополь відвідав член Спільноти художників СРСР, художній керівник клубу Туркменського товариства глухих з м. Ашхабада Іван Андрійович Мягков. Він завітав до нашого Будинку культури і був дуже задоволений. Як працівник культзакладу глухих, Мягков цікавився політико-виховною і культурно-масовою роботою. Йому сподобалось оформлення Будинку куль-

тури — стенди, Дошка Пошани. Дошка спортсменів, стінгазета.

Гість із Туркменії подивився виставу «Під парусами бойових прапорів» за п'єсою Т. Філіпової, побував на ввечері «Здрастуй, товаришу Праця!».

І. А. Мягков розповів про своїх товаришів, про те, як вони живуть, працюють.

С. ЛУК'ЯНОВА.

НОВИНИ КІНОЕКРАНА

«ЗІНИЦЯ ОКА»

Постановник цієї кольорової кіноповісті Геннадій Базаров каже, що «історія, розказана в новій стрічці, не зв'язана з великою і значною подією. Це повість про матір і сина». Тема одвічної материнської любові постійно хвилює його як художника. (Г. Базаров раніше поставив фільми: «Материнське поле», «Засідка», «Вулиця»). Герой фільму Еркін Шатманов — інженер-гідротехнік, працює в одному з московських науководослідних інститутів. У повсякденному клопоті Еркін рідко згадує рідний аул. Але несподівано вмирає його батько. Мати Еркіна, в глибині душі сподіваючись, що старший син повернеться додому і стане главою осиротілої родини, їде в далеку Москву, щоб збагнути незнайомий світ синових інтересів...

Роль Еркіна виконує популярний актор Болот Бейшеналієв. Образ матері створила відома киргизька актриса Бакен Кадикеева. Фільм знято на кіностудії «Киргизфільм».

«БЕРЕЖИ СВОЮ ЗІРКУ»

З приходом невістки Салтанат у дім старого чабана наче зазир-

нуло сонечко. Але її чоловік Тасан дивиться на Салтанат лише як на необхідну в господарстві річ. І тільки надзвичайна пригода відкрила Тасану очі на дружину, допомогла подолати моральну глухоту, черствість...

Фільм широкоекранний, кольоровий. Сценарій написав казахський прозаїк Дулат Ісабеков за мотивами своєї повісті «Гаухартас». Поставив фільм один з провідних режисерів кіностудії «Казахфільм» Шарій Бейсембаєв. Салтанат грає молода актриса Жаннат Куанишева, відома глядачам з фільму «Притча про коханця».

«ЗОЛОТА ПОДОРОЖ СІНДБАДА»

Так називається фільм-казка американських кінематографістів — драматурга Брайона Клемента і режисера Гордона Хесслера. Це розповідь про сповнену небезпеки і пригод подорож капітана Сіндбада та його команди у фантастичну країну Лемурию.

Ролі виконують Джон Філіпп Лод, Керолайн Мурно, Том Бейкер, Дуглас Уілмер, Мартін Шоу. Виробництво «Колумбія пікчерс», США.

Щороку агіткультбригада Харківського будинку культури по два-три рази виїжджає з концертами в районні клуби глухих. І кожного разу виступ культурників стає для нас радісною подією.

У нинішньому році ми задовго готувалися до прийому гостей. І от настало свято. Дирекція Ізюмського палацу культури імені Кірова надала приміщення культзакладу, зробила все необхідне для успішного виступу самодіяльних артистів.

Подивитися виставу «Довгожданий» за п'єсою А. Салінського у постановці харків'ян до Палацу культури прийшли глухі робітники заводу імені Дзержинського, тепловозремонтного, оптикоμηаничного та інших підприємств, а також члени нашого Товариства, що мешкають у селах Балаклійського, Борівського та Ізюмського районів.

Вистава «Довгожданий», присвячена 60-річчю Великого Жовтня, пройшла з великим успіхом.

Відмінно зіграли свої ролі З. Плис, М. Хоменко, Ю. Левін та інші. Працівники Палацу культури імені Кірова вперше в своєму житті бачили гру глухих акторів і були вражені їх високою сценічною майстерністю.

З. СТУЖКО,
зав. Ізюмським клубом глухих.

На знімку: проводі членів агіткультбригади після виступу в м. Ізюмі.

Фото Я. МІНДЕЛЯ.

СПОРТ

УСПІХИ ЮНИХ

Після завершення легкоатлетичних стартів дорослих, там же, на центральному стадіоні м. Ворошиловграда, розпочалися змагання учнів спецшкіл-інтернатів для глухих і слабочуючих. В них взяло участь 10 команд до складу яких ввійшло 126 юнаків та дівчат.

До програми змагань школярів з легкої атлетики входили забіги на 100, 400 і 800 метрів, стрибки у висоту і довжину, метання гранати, штовхання ядра, естафета 4×100, а також піонерське чотириборство «Дружба».

В результаті триденної боротьби, що, до речі, проходила в несприятливих погодних умовах, перше місце завоювала команда Львівської спецшколи-інтернату для глухих дітей, яка набрала 610 очок. Лише на 4 очка відстала команда Піщанської школи-інтернату з Вінницької області. Третє місце завоювали учні Дніпропетровської спецшколи.

Дальші місця серед команд спецшкіл-інтернатів відповідно розподілилися в такому порядку: Одеська № 97, Березівська для глухих (Житомирська обл.), Феодосійська для слабочуючих (Кримська обл.), Підкарпатська для слабочуючих (Львівська обл.), Житомирська для глухих і останнє, 10 місце, посіла команда Київської спецшколи-інтернату № 9 для слабочуючих дітей.

Які ж результати показали змагання серед учнів?

Багато юнаків і дівчат проде-

монстрували непогану фізичну підготовку. Деякі з них успішно виступили і на республіканських змаганнях серед дорослих глухих, що закінчилися напередодні.

Особливо слід відзначити успіх учня Піщанської школи Анатолія Антонока, який пробіг 100-метрівку за 11,4 секунди. Цей результат дорівнює нормативу II спортивного розряду.

Микола Кулинський (Київська № 9) став переможцем з стрибків у висоту (165 сантиметрів) і довжину — 585 сантиметрів. Галина Цюпка (Львівська школа) стала першою в метанні гранати (38 метрів) і штовхання ядра — 9 метрів 50 сантиметрів. Галина Ходун (Дніпропетровська школа) першою фінішувала в бігу на дистанціях 100 і 400 метрів, Галина Ковтун (Одеська № 97) пододала планку на висоті 1 метр 35 сантиметрів. Світлана Гамза (Київська № 9) стрибнула у довжину на 4 метри 51 сантиметр, а Іван Канащук (Підкарпатська школа) штовхнув ядро на 12 метрів 78 сантиметрів, Олександр Вечера (Піщанська школа) став переможцем з бігу на 800 метрів.

Всі згадані учні показали результат III спортивного розряду. Деякі успіхів і учні молодшого віку. Деяких здібних школярів після завершення змагань було зараховано кандидатами до складу збірної команди УТОГ, що розпочала підготовку до всесоюзних змагань з легкої атлетики в м. Наьчику.

Переможець змагань — команда Львівської спецшколи-інтернату нагороджена дипломом I ступеня і кубком Укрспортфедерації глухих. Команди Піщанської і Дні-

пропетровської шкіл-інтернатів відзначені дипломами відповідно II і III ступенів.

Учасники змагань, які зайняли з видів програми перші місця, нагороджені дипломами I ступеня, золотими медалями і цінними подарунками Укрспортфедерації. Спортсмени, що посіли II і III місця, нагороджені дипломами відповідно II і III ступенів, срібними і бронзовими медалями.

В змаганнях, на жаль, не взяла участі команда спортсменів Жданівської спецшколи-інтернату — переможець минулорічної першості і команда Київської школи-інтернату № 6.

Легкоатлетичні старты показали, що в деяких школах-інтернатах ще недостатньо приділяють уваги фізичному вихованню учнів. Багато учасників змагань старшого і молодшого віку не вклалися в розрядні нормативи. Існуюче положення про змагання не дає можливості всім школам виставити на змагання свої команди на що слід звернути увагу Міністерству освіти УРСР і Укрспортфедерації глухих.

Було б доцільно, щоб з шкіл-інтернатів, які позбавлені можливості взяти участь у змаганнях в командному заліку, допускалися до виступів здібні легкоатлети поза конкурсом. І останнє. На мою думку, змагання з різних видів спорту серед учнів варто проводити не в одні й ті ж строки, а в різні. Це дало б школам можливість комплектувати команди на змагання більш здібними спортсменами. Але з цього приводу хотілося б почути думку керівників шкіл-інтернатів та вчителів фізичного виховання.

Я. ЗДОРОВИЛО,
член президії Укрспортфедерації глухих.

ВИСОКА МАЙСТЕРНІСТЬ

При Чернівецькому обласному будинку культури вже багато років працює секція з волейболу, якою керує глухий робітник меблевої фабрики Л. М. Плахотнюк. І всі ці роки підряд команда культзакладу займає перші місця не тільки на змаганнях облвідділу, але й обкому профспілки робітників місцевої промисловості.

Колектив волейболістів неодноразово ставав також призером першості обласної ради ДСТ «Спартак» і міста серед виробничих колективів фізкультури.

У змаганнях на першість облвідділу УТОГ, що відбулися недавно, чоловіча і жіноча команди обласного Будинку культури в гострій боротьбі довели, що і в цьому році вони непереборні.

Призового місця спортсмени досягли завдяки високій майстерності. Друге місце зайняли волейболісти Садгирського будинку культури. Серед жінок третє місце посіла команда спецшколи-інтернату № 2, а серед чоловіків — юнаки спецшколи-інтернату № 1.

На урочистому закритті змагань голова облспортфедерації С. П. Комісарова нагородила команди-переможниці грамотами і перехідними кубками.

М. СУХОЛОТЮК,
інструктор фізкультури і спорту Чернівецького будинку культури.

Редактор П. БУЛАТОВ.